

Załącznik
do uchwały nr 886/18
Rady Miasta Torunia
z dnia 21 czerwca 2018 r.

UZASADNIENIE

26 kwietnia 2018r. Zastępca Prezydent Miasta Torunia przekazał do Rady Miasta Torunia skargę z dnia 4 kwietnia 2018r. na Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu.

Przewodniczący Rady Miasta Torunia przekazał ją, na podstawie § 3 ust. 1 pkt 5 Regulaminu Komisji Rewizyjnej stanowiącego załącznik do Statutu Gminy (uchwała nr 146/99 Rady Miasta Torunia z dnia 15 kwietnia 1999r. w sprawie przyjęcia Statutu Gminy Miasta Toruń – Dz. Urz. Woj. Kuj. – Pom. z 2017r. poz. 1352), do Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Torunia celem jej zbadania i przygotowania projektu uchwały Rady. Komisja Rewizyjna uznała, iż jest to skarga.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2018r. poz. 994 i poz. 1000) oraz art. 227 w zw. z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r. poz. 1257 oraz z 2018r. poz. 149 i poz. 650) do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych właściwa jest rada gminy.

Skarga dotyczy błędnego, w ocenie Skarżących, podjęcia przez Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu postanowienia odmawiającego wznowienia postępowania oraz zdyskredytowania pełnomocnika Skarżących poprzez doręczenie postanowienia odmawiającego wznowienia postępowania wraz z uzasadnieniem Skarżącym, a nie pełnomocnikowi.

Komisja Rewizyjna zapoznała się ze skargą oraz z wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu. Pełnomocnik Skarżących załączył pełnomocnictwo Skarżących w dniu 6 czerwca 2018r., tym samym termin do rozpatrzenia skargi rozpoczął swój bieg w dniu 6 czerwca 2018r.

W ocenie Komisji Rewizyjnej na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 cytowanej ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych dotyczących jego zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg. Naczelny Sąd Administracyjny ponadto szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.” Z tych względów Rada Miasta Torunia uznała się za niewłaściwą do rozstrzygnięcia niniejszej skargi, bowiem została ona złożona w sprawie o wznowienie postępowania, do której stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym.

Ponadto oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego.

Niezależnie od powyższego rozstrzygnięcia Komisja Rewizyjna ustaliła, że w toku postępowania Dyrektor Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu wydał postanowienie odmawiające wznowienia postępowania wskazując, że nie wykazano zaistnienia żadnej z przesłanek wznowienia. Postanowienie to zostało zaskarżone przez wnioskodawców, a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu uchyliło zaskarżone postanowienie i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu wskazało, że zażalenie było zasadne z uwagi na to, że organ

I instancji w toku postępowania nie dokonał prawidłowego zbadania, czy termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, wynikający z przepisu art. 148 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, został zachowany. Kwestia ta, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu, wymaga ustalenia w toku postępowania ze skargi o wznowienie postępowania, co skutkowało koniecznością uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Organ II instancji podkreślił przy tym, że Dyrektor Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu przedwcześnie dokonał oceny legitymacji procesowej oraz zarzucił brak wskazania podstawy wniosku.

Mając na uwadze wytyczne w zakresie prowadzenia postępowania wskazane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu, podstawowym zarzutem skutkującym koniecznością uchylenia postanowienia była okoliczność braku wyjaśnienia kwestii zachowania terminu do wniesienia skargi na wznowienie postępowania. W tej sytuacji trudno czynić zarzut Dyrektorowi, że wydał decyzję sprzecznie z przepisami. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu nie odniosło się bowiem do merytorycznej treści rozstrzygnięcia, a jedynie wskazało na okoliczności wymagające dokładniejszego zbadania. Podkreślić należy, że z decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu nie wynika w żaden sposób, by organ I instancji miał wznowić postępowanie. Jednocześnie Dyrektor w uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskodawcy nie wskazali istnienia przesłanek do wznowienia postępowania. Wskazać zatem należy, że wykazanie przesłanek należy w takim wypadku odróżnić od ich powołania. Ocena organu dokonana i ujęta w uzasadnieniu postanowienia nie dotyczyła powołania przesłanek wznowienia, ale ich wykazania przez wnioskodawcę. W tym stanie rzeczy trudno doszukiwać się umyślnego naruszenia przepisów przez Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg w Toruniu, czy też przedstawiania „niezgodnych z treścią dokumentów stwierdzeń”.

Niewątpliwie w toku postępowania doszło do naruszenia przepisu art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niewłaściwe doręczenie wydanego postanowienia. Naruszenie to trudno oceniać przez pryzmat umyślnego dyskredytowania pełnomocnika wnioskodawców.